

POSTANOWIENIE

Dnia 2 czerwca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Stanisław Dąbrowski

SSA Jan Futro

w sprawie z powództwa E. W.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej „C.(...)” w K.

o uchylenie uchwały,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 2 czerwca 2010 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 14 października 2009 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 14 października 2009 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę Spółdzielni Mieszkaniowej C.(...) w K. o wznowienie postępowania. Sąd wskazał, że skarga nie jest oparta na ustawowej podstawie wznowienia.

W zażaleniu skarżąca wniosła o uchylenie tego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 15 lipca 2009 r., ogłoszonym dnia 27 lipca 2009 r., orzekł, że art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 125, poz. 873 oraz z 2008 r. Nr 235, poz. 1617) jest niezgodny z art. 2 oraz art. 58 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji.

Zgodnie z art. 190 ust. 1 i 3 Konstytucji orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego ma moc obowiązującą z dniem ogłoszenia, chyba że Trybunał określi inny termin utraty mocy obowiązującej aktu normatywnego. Skutek określony w taki sposób nie może być inaczej rozumiany niż prospektywnie, jednak w odniesieniu do stanów ukształtowanych prawomocnym orzeczeniem sądu lub rozstrzygnięciem innego organu zasada działania na przyszłość doznaje wyłomu w art. 190 ust. 4 Konstytucji stanowiącego, że orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego o niezgodności z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą aktu normatywnego, na podstawie którego zostało wydane prawomocne orzeczenie sądowe, ostateczna decyzja administracyjna lub rozstrzygnięcie w innych sprawach, stanowi podstawę do wznowienia postępowania, uchylenia decyzji lub innego rozstrzygnięcia na zasadach i w trybie określonych w przepisach właściwych dla danego postępowania.

Powoływany przepis nie pozwala uznać, że wyrok Trybunału stwierdzający niezgodność aktu normatywnego z aktem wyższego rzędu mógłby mieć zastosowanie do orzeczenia, które uprawomocniło się po ogłoszeniu wyroku Trybunału, byłby to bowiem przypadek niezgodności z prawem już ukształtowanym i promulgowanym. Wskazuje na to również sposób liczenia biegu terminu (art. 407 § 2 k.p.c.). Takie zdarzenie, jak niezgodność z prawem (ukształtowanym wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego) orzeczenia sądu albo rozstrzygnięcia innego organu podlegają kontroli instancyjnej lub nadzwyczajnej, a nie wznowieniu na podstawie określonej w art. 190 ust. 4 Konstytucji oraz - w postępowaniu cywilnym - art. 401¹ k.p.c. Rację przeto miał Sąd, Apelacyjny, że skoro wyrok Sądu drugiej instancji wydany został w dniu 8 września 2009 r., a więc po ogłoszeniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego, brak jest podstaw do wznowienia postępowania.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w postanowieniu.